

44 Dre, vil det dog blive en 11 à 12,000 Kr., som et saadant Bryggeri har tjent paa Prissynkningen af denne Genstand, som ganske vist ogsaa er den væsentligste. Det ækvivalerer altsaa Forhøjelsen af Skatten med 1 Kr. pr. Td. for en 11 à 12,000 Td., og saa meget bajerst Ol producerer jo næppe et saadant mindre Bryggeri. Jeg tror altsaa heller ikke, Vædringsforslaget fra den Side set frembyder saa store Betæneligheder. Endelig skulde jeg sige til det ærede Medlem fra Aarhus (Rejs), at jeg tror ikke, han har Ret i, at det er dette Ting's Tradition ubetinget altid at sige Tak for enhver Skattelettelse. Man maa huske paa, at i en Tid som denne, hvor Kravene til Statskassen ikke ere synkende, men tværtimod bestandig stigende, komme vi en Gang til det Tidspunkt, at det bliver nødvendigt at paalægge ny Byrder, og hvis man vil løse de foreliggende Samfundsopgaver paa en Maade, som kan være tilfredsstillende, og man saa har lettet Skatten paa et af de Skatteobjekter, hvor man synes, der er mest Grund til at paalægge Skatten, bliver Følgen, at man kommer til at paalægge forøget Skat paa andre Beskatningsgenstande, som det er urigtigt at beskatte. Jeg tror f. Eks., at hvis der her i Tinget fremkom Forslag om at aflasse Tolden paa Vin, vilde et meget betydeligt Flertal være imod et saadant Forslag, fordi man skönt det ganske vist var en Skattelettelse, som ikke direkte stadede nogen, dog vilde indse, at den vilde komme til at stade indirekte. Det er uret at nedsette Skatten paa saadanne Genstande, der forbruges af de velhavende. Det er noget, man ganske vist ikke kan sige om Ollet, men jeg giver ærede Medlemmer Ret, som have udtalt, at det ikke er nogen særlig gunnlig Forbrugsartikel. Smidlertid skal jeg dog i god Overensstemmelse med de Bemærkninger, som jeg tidligere er fremkommet med i denne Sag, sige, at i og for sig maa den Gruppe, jeg tilhører, jo søle sig staaende noget uden for disse Overvejelser, da vi selv ikke have fundet nogen Grund til at gaa bort fra Loven af 1891. Bort Vædringsforslag her er nærmest fremkommet som et Mæglingsforslag, men Mæglingen synes ikke at blive modtaget fra nogen af de Sider, som særlig have holdt paa Distattens Nedsættelse, jeg mener særlig

fra de Sider, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Scharling), og det ærede Medlem for Ringløbing Amts 1ste Valgkreds (S. C. Christensen) repræsenterer. De ville jo begge have Skatten ned til 7 Kr. Om der end fra det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds er fremkommet en anerkendende Udtalelse om dette Vædringsforslag, vil han jo ikke stemme derfor. Jeg skal derfor, da Forslaget ikke har naaet sin Hensigt, tage det tilbage. Hvorledes saa de Medlemmer, der staa mig nærmest i denne Sag, ville stille sig, ville vi jo saa at se ved Afstemningen. Noget ville vel stemme imod Forslaget, andre muligvis ikke stemme. I alt Fald betragte vi os som staaende uden for den Operation, der her foretages.

Formanden (Claußen): Det stillede Vædringsforslag er saaledes taget tilbage. Maa jeg spørge, om nogen optager det? Hvis ikke, er det bortfaldet. (Ophold.) Det er saaledes bortfaldet.

Rejs: Det er kun et Par enkelte Bemærkninger, jeg kunde ønske at gøre, særlig til det ærede Medlem for Lebring (Sloth). Jeg tror, det er en Misforstaaelse fra det ærede Medlems Side, naar han mente, at Udsættelsen, hvis Tinget og den øvrige Lovgivningsmagt nu vedtog en saadan, skulde være ensbetydende med en endelig Opgivelse af en Skatteforhøjelse. Det tror jeg paa ingen Maade kan siges. Tværtimod, det er atter og atter af Regeringen fremhævet, at det er dens Mening blandt andet at staffe Toldkommissionen en mere fri Stilling, mere fri Hænder over for Afgørelsen af den indirekte Beskatning i det hele taget og derunder ogsaa Afgørelsen af dette Spørgsmaal. Jeg skal heller ikke ved denne Lejlighed indlade mig paa at komme ind paa en Underøgelse af den Sympati, som det ærede Medlem og andre kunne have eller ikke have over for vore Bryggerier, og heller ikke paa det Spørgsmaal, om Loven skulde betragtes som særlig værende i Fævor af Byerne eller ikke. Jeg tror, den foreliggende Anledning er alt for lille til at komme ind paa disse store Spørgsmaal. Jeg skal kun fremhæve, at naar det ærede Medlem bemærkede, at hvis Forholdet var det, at der var for mange Penge i Statskassen, saaledes at Finansministeren